

úterý 17/6, 19³⁰

Kroměříž

Arcibiskupský zámek, Obrazárna

Les Musiciens de Saint-Julien

Hélène Richaud / zpěv, violoncello

Josef Žák / housle

Amaryllis Billet / housle

Iurie Morar / cimbál

Pierre Rigopoulos / zarb, prstové činelky,
davul & perkuse

François Lazarevitch / flétna, frula,
fujara, dudy, umělecký vedoucí

Ve spolupráci

program

Beauté barbare / Barbarská krása

Georg Philipp Telemann a lidová hudba východní Evropy

Díla G. P. Telemanna (1681–1767), Roztocký rukopis, Uhrovecká sbírka, lidová hudba z Polska, Moravy, Slovenska a Rumunska

Suita lidových polských melodií

Pozic mamó roz (region Kurpie)

Światówka (svatební pochod)

Suita starých tanců a lidových moravských písní

Georg Philipp Telemann: Hanasky (TWV 55:E1)

Georg Philipp Telemann: Rondeau Hanacoise (TWV 55:E2)

Dyž sem šla z kostela (moravská lidová)

Georg Philipp Telemann

Koncert D dur pro flétnu, smyčce a continuo, TWV 51:D2

Allegro – Largo – Vivace

Suita tanců z Uhrovecké sbírky (Slovensko, 1730)

bez názvu – Hungaricus – Hajdukujmy (polská lidová z regionu Živec) – Hungaricus

Georg Philipp Telemann / Suita z Roztockého rukopisu

*Hanac – Hanac – Vitement – Braul Oltenesc
(rumunská lidová melodie)*

Suita z Uhrovecké sbírky

bez názvu – Olach – bez názvu

Georg Philipp Telemann

Janičáři (TWV 55:D17) – Mezzetin en Turc (TWV 55:B8)
úryvky z orchestrálních suit

Jean-Pierre Drouet

Détour Autour, 2016 (zab sólo)

Nisko słonko (polská lidová z oblasti Kurpie)

Georg Philipp Telemann

Trio č. 3 h moll TWV 42:H2

*Allegro – Hora din caval (lidová rumunská melodie) –
Adagio – Presto*

Vešelo se dzivce (slovenská lidová)

Suita z Uhrovecké sbírky

Bez názvu – Hungaricus – Hungaricus – bez názvu – Olach

Program *Beauté Barbare* vychází z díla německého barokního skladatele **Georga Philippa Telemanna** (1681–1767), jednoho z nejplodnějších a nejvlivnějších hudebníků historie. Ve svých pamětech zmiňuje silný dojem, který na něj udělala lidová hudba během jeho pobytu v Horním Slezsku kolem roku 1705. Mluví o „barbarské kráse“ těchto melodií – syrových, rytmicky bohatých, nepravidelných formou, a přesto tak výrazně působivých a emotivních. Některé z těchto vlivů se přímo obtiskly do jeho skladeb s tanečními prvky z oblasti dnešního Polska, Slovenska či Moravy.

Soubor Les Musiciens de Saint-Julien pod vedením Françoise Lazarevitche vede v tomto programu dialog mezi barokní stylizací a skutečnými lidovými melodiemi. Nejde o rekonstrukci ani etnomuzikologický projekt, ale o pečlivý výběr hudebních pramenů a historických úprav, které dokládají konkrétní vlivy folkloru na tvorbu 18. století. Mezi těmito zdroji najdeme například anonymní slovenskou *Uhroveckou sbírku* z 18. století s tanci jako *Hungaricus* nebo *Olach (vlašský tanec)*, taneční motivy z rukopisných sbírek, které kolovaly ve střední Evropě v 17.–18. století, a samozřejmě lidové písně. Instrumentace kombinující barokní nástroje s tradičními lidovými nástroji (s cimbálem a perkusemi v čele) umožňuje autenticky zvýraznit rytmickou a artikulační nejednotnost, která je vlastní právě lidové hudbě, a zároveň nechat vyniknout rafinovanost Telemannovy kompoziční techniky.

Beauté Barbare tak ukazuje nejen Telemannovu otevřenost vůči kulturním vlivům východní Evropy, ale poznáte z ní i to, jak silně působily konkrétní rytmy, taneční struktury a melodické obraty na barokní skladatele. Program stavící na kontrastech není soubojem stylů, nýbrž propojením dvou živých hudebních tradic.

Francouzský soubor **Les Musiciens de Saint-Julien** vznikl roku 2006 z popudu flétnisty a průkopnického badatele **Françoise Lazarevitche** a od té doby se profiluje jako výjimečný ansámbl spojující ústně předávanou hudební tradici s tištěnými prameny. Jeho repertoár obsáhne souostroví rané i vrcholně barokní hudby. Členy ansámblu spojuje vytříbený cit pro hudební barvy, energie pramenící z tanečního pohybu, poetická citlivost. Les Musiciens de Saint-Julien probouzejí dřímající hudební sbírky s erudicí snoubenou s intuicí, jejich přístup koření v lidových tradicích, ale je filtrován nejvyššími interpretačními nároky. Alchymie tohoto souboru je zkrátka jedinečná. Jeho jméno je poctou starodávne pařížské korporaci „Saint-Julien des Ménétriers“ působící od 14. do 18. století a sdružující vynikající instrumentalisty, kteří hráli při veřejných světských slavnostech. Název souboru symbolizuje touhu dát život přímé a jednoduché hudbě, chuť nalézt ducha tance, oživit přirozené hudební frázování a nechat zazářit unikátní barvy jednotlivých nástrojů, díky nimž posluchačům znějí nově a nečekaně i známé skladby.

Soubor je vítaným hostem festivalů i koncertních cyklů po celé Evropě i Americe, má na svém kontě dvě desítky úspěšných nahrávek pro label Alpha Classics. Náš festival ho s radostí vítá znovu po čtyřech letech.

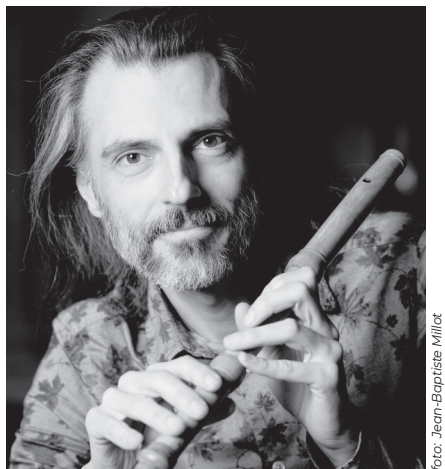

foto: Jean-Baptiste Millot

Ačkoli jeho hlavním nástrojem je flétna, **François Lazarevitch** soustředil svá studia, výzkum a hudební praxi na rozmanitost pramenů, ústních i písemných, což považuje za nezbytné pro obnovu hudebního repertoáru raného i vrcholného baroka. Hnací silou hudby je pro něj jednoznačně rytmus, impuls zrozený z tance, který spoléhá na naše pocity a ne výhradně na notový zápis. Další vášní Françoise Lazarevitche je tradiční irská hudba i hudba indická. Díky setkání s těmi, kteří tyto tradice udržují stále naživu, se mu otevřely nové obzory. Se stejnou virtuozitou ovládá nejrozličnější flétny a dudy. Je uměleckým ředitelem souboru Les Musiciens de Saint-Julien, vede ho na francouzské i mezinárodní hudební scéně, nahrává inovativní a oceňované programy pro label Alpha Classics. Své zkušenosti obohacuje také spoluprací se soubory Les Arts Florissants, Le Concert d'Astrée, Les Talens Lyriques, s tanečníky a choreografy, s divadelními režiséry i současnými skladateli. Je vášnivým sběratelem nástrojů. Hru na barokní flétnu a francouzské dudy musette vyučuje na konzervatoři ve Versailles.

Dyž sem šla z kostela

Dyž sem šla z kostela od slova Božího,
potkala mňa mati synečka mojého.
Učuj že ňa učuj, chudobná děvečko,
nechod' že ty krajem návratí našeho.
To naše návratí pěkně umetené,
neroznášaj po něm sukně ušobrané.

Hajdukujmy

Hajdukujmy, jaz pod powale,
po kiela som kырpecki całe.
Jak je zedrymy, to je zedrymy
To se boso jescze lepiyj
potańcujmy.
A kto nie pije i nie tońcuje
Tyn na świycie,
świycie nic nie uzyje.

Tancujeme hajduk

Tancujeme hajduk,
skáčeme až ke stropu,
dokud nám vydrží boty.
Až je sedřeme, tak je sedřeme,
budeme tančit
ještě lépe bosí.
A kdo nepije ani netančí,
ten si tady na světě nic neužije.

Nisko słonko

Nisko słonko, nisko
Nisko nad zachodam
Stojała dziewczyna Stojała jedyna
W polu za Ogrodam.

I przyleciał do niej
Łaz z za morza ptasek
I przyniósł jej, przyniósł
Lilijowy ksiatek.

Slunko zapadá

Slunko zapadá,
zapadá za obzor.
Stála tam dívka, stála sama,
na poli za zahradou.

Malý ptáček k ní přiletěl
zpoza moře,
přinesl jí malou kytičku
barvy šeríku.

Lilijowy ksiatek
Rozzijaj sia w lesie
Bo jus moja mama
Nie zyje na świece.

Kytička barvy šeříku
kvete v lese,
protože moje maminka
už není na tomto světě.

Vešelo še dzivče

Vešelo še dzivče vešelo še trimaj
aj ket ce ohvarjaju,
ruža bila, l'el'ija,
ta sebe zašpivaj.
Tam sebe zašpivaj
dze najvecej ludzi
a tam sebe poplakaj, ruža bila,
l'el'ija, dze nihdo nevidzi.

Vesel se, děvče

Vesel se, děvče, vesel,
i když tě pomlouvají,
bílá růže, bílá lilie,
tak si zpívej.
Před očima všech zpívej vesele
a plakej nad svým osudem, bílá
růže, bílá lilie,
tam, kde tě nikdo nevidí.